

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 200/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. Z., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Advokátska kancelária, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 167/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. Z. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2013 doručená sťažnosť J. Z. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 167/2010.

2. V sťažnosti je okrem iného uvedené: „Na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 8 C 167/2010 prebieha konanie v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, ul. Štefanovičova 4, Bratislava... proti žalovanému: J. Z... o zaplatenie sumy 1.355,54 EUR s prísl.

Na pojednávaní konanom dňa 27. 2. 2013 bol vo veci vyhlásený rozsudok vo veci samej...

... zákonná lehota na vyhotovenie a odoslanie rozsudku nebola v tejto veci dodržaná... podal som podaním zo dňa 18. 10. 2013 JUDr. Margite Kovaľovej, predsedníčke Okresného súdu Námestovo sťažnosť na prietahy v tomto konaní...

Do dnešnému dňa nebol mne a ani môjmu advokátovi... doručený rozsudok zo dňa 27. 2. 2013 a to i napriek tomu, že odo dňa jeho vyhlásenia uplynulo už 9 mesiacov...“

Sťažovateľ je toho právneho názoru, že postupom okresného súdu bolo porušené jeho ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa J. Z. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy... postupom Okresného súdu... v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 167/2010 porušené bolo.

Sťažovateľovi J. Z. sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000,- EUR, ktoré je Okresný súd... povinný zaplatiť sťažovateľovi J. Z. do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Sťažovateľovi J. Z. sa priznávajú trovy tohto konania vsunie 275,94 EUR, ktoré je Okresný súd... povinný zaplatiť sťažovateľovi J. Z. na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, pretože okresný súd spôsobil prietahy v konaní tým, že mu nedoručil rozsudok sp. zn. 8 C 167/2010 z 27. februára 2013.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

8. Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06).

9. Ústavný súd v súvislosti s namietanými prietahmi v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 8 C 167/2010 poukazuje na skutočnosť, že „ojedinelá nečinnosť súdu,

hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03).

10. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania veci z obsahu sťažnosti a pripojených listín a dopytom na okresnom súde a na Krajskom súde v Žiline (ďalej len „krajský súd“) zistil, že okresný súd v merite veci rozhodol 27. februára 2013. Rozsudok okresného súdu bol sťažovateľovi doručený 2. decembra 2013 a v dôsledku podaného odvolania sa vec od februára 2014 nachádza na krajskom súde. Aj keď okresný súd v posudzovanej veci neprimerane dlho vyhotovoval a doručoval svoje rozhodnutie vyhlásené 27. februára 2013 sťažovateľovi (t. j. viac ako 8 mesiacov, pozn.), uvedená skutočnosť sama osebe nebola dôvodom konštatovania prietahov v konaní pred okresným súdom (pozri bod 9).

11. Na základe uvedeného doterajší priebeh konania pred označeným súdom bol – napriek možnosti efektívnejšieho a koncentrovanejšieho konania zo strany okresného súdu – bez významnejších prietahov, a preto nezakladá reálnu možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Až pokračujúca nečinnosť okresného súdu by eventuálne mohla spôsobiť porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo však ústavný súd v súčasnom období nemôže posúdiť.

12. Vzhľadom na tieto skutočnosti ústavný súd posúdil, že v konaní vedenom na okresnom súde vo veci sp. zn. 8 C 167/2010 zatiaľ nedošlo k takej intenzite zásahu do práva sťažovateľa, ktorá by zodpovedala ústavnorelevantnému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

13. Aj keby ústavný súd sťažnosť neodmietol ako zjavne neopodstatnenú, musel by ju odmietnuť v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde z dôvodu neprípustnosti.

14. Špecifickosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy spočíva okrem iného aj v tom, že k jej podaniu môže zásadne dôjsť až subsidiárne. Zmysel a účel zásady subsidiarity vyplýva aj z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani z povahy vecí nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je takisto úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti inštitucionálny mechanizmus, ktorý nastupuje až v prípade zlyhania všetkých ostatných do úvahy prichádzajúcich orgánov verejnej moci.

15. Vzhľadom na to, že sťažnosť adresovanú ústavnému súdu sťažovateľ doručil 27. novembra 2013 a predsedníčke okresného súdu bola doručená sťažnosť na prietahy v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 167/2010 21. októbra 2013, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona č. 757/2004 Z. z o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zo strany sťažovateľa iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, pretože neuplynul dostatočne dlhý čas na zjednanie nápravy (podobne II. ÚS 376/06, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 390/06).

16. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo bez právneho významu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími požiadavkami uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014